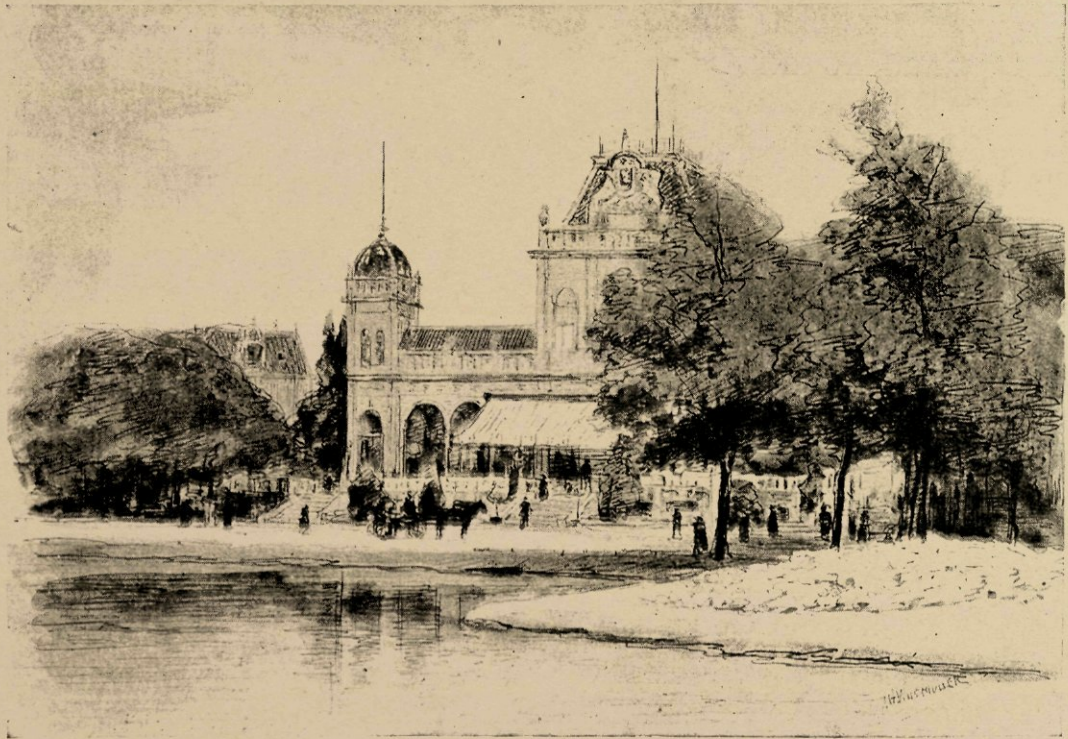

allen en nog velen meer, zijn in den loop der tijden aan den IJkant op te merken. Dan vindt men er nog de bewoners der Zuiderzee eilanden in hun merkwaardige kleeding, de melkboeren van den „overkant” die rokken dragen, de bewoners van het platteland en de provinciesteden die met stoombooten aankomen of vertrekken.

Zoo heeft Amsterdam in den naasten omtrek van het IJ, waaraan het alles verschuldigd is, het beste zijn eigen karakter behouden van stad vol leven en vertier. Hoe verder van het IJ verwijderd, hoe minder het zich zelf getrouw blijft.

Aan den IJkant de zaken, aan de landzijde de vermaken. In het hartje van de stad wordt het levensonderhoud verdiend, aan haar zoom het leven genoten. Daar zijn schouwburg, concertgebouw, museum gelegen. Daar heeft de stad een ander uiterlijk van nieuwhed en rechtlijnigheid en waterloosheid, zonder eigen kenmerken of karakter. Daar breidt zij zich steeds verder landwaarts uit, heeft de buitentjes en optrekjes die er gevonden werden, het een voor, het andere na, opgeslokt en onder haar afgrijzelijke straten bedolven en zich zelfs niet gestoord aan de grens die haar grondgebied afbakent.

Daar is ook haar buitenplaats gelegen, het Vondelspark, dat met zijn groen en bloemen, zijn kronkelende vijver en grazend vee vergoed wat de stad aan fraaie omstreken missen moet. Zooals de Nederlander het grootste

Paviljoen in het Vondelspark.

deel van zijn eigen geboortegrond zelf geschapen heeft, zoo hebben de Amsterdammers zich uit vlak en moerassig weiland een lusthof gemaakt, waar allerlei verrassende kijkjes zijn op te merken.

Wat boomen, water, bloemen en zon toch tooveren kunnen! Denk u het